

Міністерство освіти і науки України

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

**ОСВІТНЬО – ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА
ПЕРШОГО (БАКАЛАВРСЬКОГО)
РІВНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ
«МЕНЕДЖМЕНТ ОРГАНІЗАЦІЙ»**

Рівень вищої освіти – перший (бакалаврський) рівень
Ступінь вищої освіти – «Бакалавр»
Галузь знань – 07 «Управління та адміністрування»
Спеціальність – 073 «Менеджмент»
Спеціалізація – «Менеджмент організацій»
Кваліфікація освітня – «Бакалавр з менеджменту»

8

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого
протокол № 2 від 27.10.2017 р.

Ректор

В. Я. Тацій

Харків – 2017

Зміст

Розділ I.	Преамбула	3
Розділ II.	Загальна характеристика	7
Розділ III.	Обсяг кредитів ЄКТС, необхідний для здобуття першого (бакалаврського) рівня вищої освіти	11
Розділ IV.	Перелік компетентностей бакалавра	12
Розділ V.	Нормативний зміст підготовки бакалавра, сформульований у термінах результатів навчання	15
Розділ VI.	Форми атестації здобувачів вищої освіти	17
Розділ VII.	Система внутрішнього забезпечення якості вищої освіти	18
Розділ VIII.	Вимоги професійних стандартів у разі їх наявності	18
Додаток 1.	Тезаурус	19
Додаток 2.	Національний класифікатор України «Класифікація видів економічної діяльності ДК 009:2010» у сфері праці менеджера	28
Додаток 3.	Перелік професій відповідно до Національного класифікатору України «Класифікатор професій ДК 003:2010» (зі змінами 2017 р.)	29
Додаток 4.	Класифікація компетентностей відповідно до Національної рамки кваліфікацій	30
Додаток 5.	Матриця відповідності результатів навчання та компетентностей	31

Розділ І. Преамбула

РОЗРОБЛЕНО

робочою групою Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого.

ЗАТВЕРДЖЕНО

рішенням Вченої ради Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (протокол № 2 від 27.10.2017 р.).

ВВЕДЕНО В ДІЮ

наказом ректора № 243 від 30 жовтня 2017 року

РОЗРОБНИКИ ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОЇ ПРОГРАМИ

Розробка освітньо-професійної програми за першим (бакалаврським) рівнем вищої освіти з галузі знань 07 «Управління та адміністрування», спеціальності 073 «Менеджмент» здійснювалась робочою групою під загальним керівництвом проф. В. В. Комарова, проректора з навчально-методичної роботи Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого.

Розробники:

кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економічної теорії
О. В. Овсієнко (гарант освітньо-професійної програми),

кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економічної теорії
О. М. Левковець,

доктор економічних наук, професор, професор кафедри економічної теорії
Л. В. Нечипорук,

доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри економічної теорії
Л. С. Шевченко.

Освітньо-професійна програма вищої освіти Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (далі Університет) є нормативним

документом, у якому визначаються галузь використання, нормативний термін та зміст навчання здобувачів вищої освіти, сформований у термінах результатів навчання у галузі знань 07 «Управління та адміністрування» першого (бакалаврського) рівня зі спеціальності 073 «Менеджмент», спеціалізація «Менеджмент організацій».

Освітньо-професійна програма містить обсяг кредитів ЄКТС, необхідний для здобуття відповідного ступеня вищої освіти; перелік компетентностей випускника; нормативної структури змісту підготовки здобувачів вищої освіти, сформульований у термінах результатів навчання; форми атестації здобувачів вищої освіти; вимоги до наявності системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти.

Розроблена відповідно до:

Закону України «Про вищу освіту» №1556-VII від 01.07.2014 р. // ВВР. – 2014. – №37-38. – Ст.2004;

Закону України «Про освіту» № 2145-VIII від 5 вересня 2017 р. // ВВР. – 2017. – № 38-39. – Ст.380;

Постанови Кабінету Міністрів «Про затвердження галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка фахівців у вищих навчальних закладах» № 266 від 29.04.2015 р. // ОВУ. – 2015. – №38. – Ст. 1147;

Національної рамки кваліфікацій, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України № 1341 від 23.11.2011 р. // ОВУ. – 2012. – №101. – Ст.3700;

Національного класифікатора України «Класифікація видів економічної діяльності ДК 009:2010» від 11.10.2010 р. (із змінами і доповненнями, внесеними наказом Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики від 29-11-2010 р. № 530) // <https://zakon.help/law/457/>;

Національного класифікатора України «Класифікатор професій ДК 003:2010» від 28.07.2010 р. (зі змінами 2017 р.) // <http://www.dk003.com/>;

Міжнародної Стандартної Класифікації Освіти (ISCED-2013: International Standard Classification of Education/UNESCO, Paris) // <http://www.uis.unesco.org/Education/Dokumets/isced-field-of-education-training-2013.pdf>;

Європейської рамки кваліфікацій вищої освіти європейського простору вищої освіти (The Overarching Framework for Qualifications in the European Higher Education Area –EQF-EHEA);

Європейської рамки кваліфікацій для навчання впродовж усього життя (European Qualifications Framework for Lifelong Learning –EQF-LLL) 2008 р. // http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/publ/eductraining_en.html;

Системи управління якістю (Настанови щодо застосування ISO 9001:2000 у сфері освіти (IW 2:2007, IDT). – К. : Держспоживстандарт України, 2008. – 62 с.;

Конвенції про визнання кваліфікацій з вищої освіти в Європейському регіоні // http://lpehea.in.ua/sites/default/files/documents/2015/12/27/konvenciya_pro_vyznannya_kvalifikaciy_z_vyshchoyi_osvity_v_yevropeyskomu_reghoni_1997.pdf.

Освітньо-професійна програма використовується для:

- розроблення навчальних планів, робочих навчальних планів, програм навчальних дисциплін і практичної підготовки у кредитах Європейської трансферно-накопичувальної системи (надалі - ЄКТС);
- розроблення профілів і спеціалізацій вищої освіти, формування індивідуальної траєкторії навчання здобувачів вищої освіти;
- розроблення, корегування та кореляції стандартів освітньої діяльності;
- кореляції стандартів вищої освіти першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівня вищої освіти зі спеціальності 073 «Менеджмент»;
- визначення змісту подальшого навчання у системі формальної, неформальної та інформальної освіти;

- визнання, підтвердження кваліфікацій та освітніх компонентів освітньо-професійних програм вищої освіти і сприянням академічній мобільності здобувачів вищої освіти.

Позначення і скорочення основних термінів

ІК – інтегральна компетентність

К – компетентність

ЗК – загальна компетентність

ФК – фахова компетентність

ПК – предметна компетентність

РН – результати навчання

З – знання

У – уміння

УК – уміння когнітивні (інтелектуально-творчі)

УП – уміння практичні

НДЗФП – навчальні дисципліни загальної фахової підготовки

НДСФП – навчальні дисципліни спеціальної фахової підготовки

НДВС – навчальні дисципліни за вибором студента

Основні поняття, які розкривають зміст освітньої програми, представлені в тезаурусі (Додаток 1).

Розділ II. Загальна характеристика

Освітньо-професійна програма поширюється на учасників освітнього процесу, органи, які здійснюють управління в галузі вищої освіти; вищі навчальні заклади – партнери Університету, юридичні особи, що надають освітні послуги в галузі вищої освіти; забезпечує широку участь незалежних експертів і представників громадськості, роботодавців та осіб, які навчаються у вищих навчальних закладах; встановлює особливі умови підготовки фахівців, забезпечує здійснення контролю за дотриманням законодавства про вищу освіту.

Рівень вищої освіти	Перший (бакалаврський) рівень
Ступінь вищої освіти	«Бакалавр»
Галузь знань	07 «Управління та адміністрування»
Спеціальність	073 «Менеджмент»
Спеціалізація	«Менеджмент організацій»
Обмеження щодо форм навчання	-----
Кваліфікація освітня	«Бакалавр з менеджменту»
Професійна кваліфікація (тільки для регульованих професій)	-----
Кваліфікація в дипломі	«Бакалавр зі спеціальності «Менеджмент»»
Узагальнений об'єкт професійної діяльності:	Управління структурними підрозділами, операційними системами та процесами в організації
Нормативний термін навчання: очна (денна, вечірня); заочна (дистанційна)	4 роки

Опис предметної області

Освітньо-професійна програма Університету спрямована на підготовку фахівців, здатних вирішувати практичні проблеми та складні спеціалізовані задачі у сфері управління організацією та її підрозділами на засадах оволодіння системою компетентностей. Об'єктами вивчення є управління структурними підрозділами, операційними системами та процесами в організації.

Ядром освітньо-професійної програми у сфері підготовки менеджерів за першим (бакалаврським) рівнем вищої освіти є: менеджмент; теорія організації; стратегічне управління; економічна теорія; макроекономіка; мікроекономіка; міжнародні економічні відносини; фінанси, гроші та кредит; економіка та фінанси підприємства; зовнішньоекономічна діяльність підприємства; маркетинг; статистика; економічний аналіз.

Теоретичний зміст предметної області охоплює: парадигми, закони, закономірності, принципи, історичні передумови розвитку менеджменту; концепції системного, ситуаційного, адаптивного, антикризового, інноваційного, проектного менеджменту тощо; функції, методи, технології та управлінські рішення у менеджменті.

Освітній процес здійснюється за такими формами: навчальні заняття; самостійна робота; практична підготовка; контрольні заходи. Основними видами навчальних занять є: лекція; практичне, семінарське, індивідуальне заняття; консультація.

Методи навчання: загальнонаукові та специфічні методи дослідження (розрахунково-аналітичні, економіко-статистичні, економіко-математичні, експертного оцінювання, фактологічні, соціологічні, документальні, балансові тощо); метод проблемного навчання, контекстне завдання, дискусія, прес-конференція, ділові ігри, опитування, контрольні роботи тощо.

Методи оцінювання: усний екзамен, письмовий екзамен, індивідуальні роботи, реферати, контрольні роботи, курсові роботи, презентації, звіт з практики, кейс-методи, тестування тощо.

Академічні права випускників

Можливість навчання за освітньою програмою другого (магістерського) рівня вищої освіти для присудження ступеня вищої освіти магістра за спеціальністю 073 «Менеджмент» у галузі знань 07 «Управління та адміністрування», а також підвищення кваліфікації та отримання додаткової післядипломної освіти.

Працевлаштування

Доступ до ринку праці фахівця, який здобув ступінь вищої освіти бакалавра з менеджменту, врегульовано Національним класифікатором України «Класифікація видів економічної діяльності ДК 009:2010» від 11.10.2010 р. (із змінами і доповненнями, внесеними наказом Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики від 29.11.2010 р. № 530) (Додаток 2) та Національним класифікатором України «Класифікатор професій ДК 003:2010» від 28.07.2010 р. (зі змінами 2017 р.) (Додаток 3).

Мета і завдання освітньо-професійної програми

1. Визначення сукупності вимог до змісту та результатів освітньої діяльності за першим (бакалаврським) рівнем вищої освіти для формування Університетом навчальних планів, програм навчальних дисциплін освітніх програм галузі знань 07 «Управління та адміністрування» зі спеціальності 073 «Менеджмент».

2. Інформування академічної спільноти про найважливіші складові змісту та результатів освітньої програми галузі знань 07 «Управління та адміністрування» зі спеціальності 073 «Менеджмент» за першим (бакалаврським) рівнем вищої освіти.

3. Інформування студентів, інших зацікавлених осіб, а також соціальних партнерів про освітні вимоги до змісту та результатів освітньої діяльності за першим (бакалаврським) рівнем вищої освіти галузі знань 07 «Управління та адміністрування» зі спеціальності 073 «Менеджмент».

4. Здійснення внутрішнього і зовнішнього оцінювання якості змісту та результатів освітньої діяльності Університету з підготовки фахівців за першим (бакалаврським) рівнем вищої освіти галузі знань 07 «Управління та адміністрування» зі спеціальності 073 «Менеджмент».

Навчання за освітньою програмою галузі знань 07 «Управління та адміністрування» зі спеціальності 073 «Менеджмент» за першим (бакалаврським) рівнем вищої освіти може бути організовано у двох формах: очна (денна, вечірня) і заочна (дистанційна).

При організації різних форм навчання структура, обсяг, зміст і результати освітніх програм за першим (бакалаврським) рівнем вищої освіти не повинні відрізнятися між собою.

Освітньо-професійна програма встановлює такі вимоги:

- обсяг кредитів за ЄКТС, необхідний для здобуття ступеня бакалавра;
- перелік компетентностей випускника;
- нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти, сформульований у термінах результатів навчання;
- форми атестації здобувачів вищої освіти;
- вимоги до наявності системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти;
- вимоги професійних стандартів (у разі їх наявності).

Освітньо-професійна програма придатна для акредитації Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти, атестації осіб, які отримали ступінь бакалавра з менеджменту в Університеті, та сертифікації фахівців.

Розділ III. Обсяг кредитів ЄКТС, необхідний для здобуття першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

Обсяг кредитів та розподіл змісту освітньо-професійної програми за першим (бакалаврським) рівнем вищої освіти зі спеціальності 073 «Менеджмент» становить 180-240 кредитів ЄКТС, з яких:

- на базі повної загальної середньої освіти – 240 кредитів ЄКТС;
- на базі освітньо-кваліфікаційного рівня «Спеціаліст» чи ступеня «Бакалавр» за будь-якими неспорідненими спеціальностями (напрямами підготовки) – 180 кредитів ЄКТС;
- на базі освітньо-кваліфікаційного рівня «Молодший спеціаліст» зі спеціальності 073 «Менеджмент» – 180 кредитів ЄКТС.

Мінімум 50 % обсягу освітньо-професійної програми має бути спрямовано на забезпечення формування загальних та фахових компетентностей за спеціальністю (базова компонента).

Не більше 50 % обсягу освітньої програми має бути спрямовано на формування компетентностей зі спеціалізації (біля 25 %) та індивідуальної траєкторії навчання студентів (не менш 25 %).

Розділ IV. Перелік компетентностей бакалавра

Інтегральна компетентність:

Здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми, які характеризуються комплексністю і невизначеністю умов, у сфері менеджменту або у процесі навчання, що передбачає застосування теорій та методів науки управління та адміністрування.

Загальні компетентності

ЗК- 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу і синтезу.

ЗК-2. Уміння застосовувати загальні та спеціальні знання та навички у професійній діяльності.

ЗК-3. Здатність до ефективних усних та письмових комунікацій професійної спрямованості державною та іноземною мовами.

ЗК-4. Знання предметної області професійної діяльності, свого місця та ролі в організації.

ЗК-5. Здатність до ініціативної професійної діяльності, креативного підходу до реалізації професійних функцій.

ЗК-6. Здатність до неперервного навчання, оволодіння новими знаннями та навичками, професійного зростання.

ЗК-7. Навички пошуку та відбору інформаційних ресурсів, застосування новітніх інформаційних технологій створення та використання баз даних.

ЗК-8. Уміння виявляти та формулювати проблеми в сфері професійної діяльності, знаходити шляхи та засоби їх розв'язання.

ЗК-9. Уміння визначати, обґрунтовувати та доводити власну позицію з професійних питань.

ЗК-10. Уміння приймати обґрунтовані професійні рішення, визначати та мобілізувати ресурси для їх реалізації.

ЗК-11. Здатність до ефективної самостійної і командної роботи.

ЗК-12. Здатність до ефективних міжособистісних відносин у процесі професійної діяльності.

ЗК-13. Уміння визначати в сфері професійної діяльності групи інтересів, причини та прояви конфліктів інтересів, здійснювати заходи щодо їх подолання.

ЗК-14. Здатність до професійної діяльності у міжнародному контексті на основі розуміння цінності різноманітності та мультикультурності сучасного світу.

ЗК-15. Здатність до формування власної соціальної відповідальності, дотримання етичних принципів професійної діяльності.

Фахові (спеціальні) компетентності

ФКС-1. Здатність до системного розуміння та визначення загальних і специфічних характеристик організації, її структури, зовнішніх зв'язків, функцій, напрямів діяльності та розвитку.

ФКС-2. Здатність до оптимального вибору стратегії та тактики організаційного розвитку у певних ситуаційних умовах та високого рівня невизначеності.

ФКС-3. Здатність до забезпечення ефективності та результативності організації на основі визначення її цілей, умов та чинників їх досягнення.

ФКС-4. Уміння аналізувати вплив елементів внутрішнього та зовнішнього середовища на результативність організації.

ФКС-5. Уміння визначати та вдосконалювати загальну, виробничу та функціональну структуру організації, здійснювати організаційне проектування та формулювати напрями структурних трансформацій організації.

ФКС-6. Здатність до управління організацією як цілісною соціально-економічною системою та її підрозділами на основі визначення оптимального обсягу та рівнів менеджменту, сфер контролю та засобів координації, соціальної відповідальності.

ФКС-7. Здатність до комплексної реалізації загальних і спеціальних функцій менеджменту.

ФКС-8. Здатність до управління трудовими ресурсами, фінансами, операційним і інноваційними процесами в організації.

ФКС-9. Уміння формувати ефективні міжособистісні комунікації, здійснювати усне та письмове спілкування державною та іноземними мовами, забезпечувати зворотний зв'язок у процесі обміну інформацією.

ФКС-10. Уміння здійснювати комплекс управлінських дій з організації, регулювання та вдосконалення інформаційного потоку в організації.

ФКС-11. Уміння з залучення, передавання, обміну, трансформації та соціалізації знань та інформації, формування та використання бази знань організації.

ФКС-12. Здатність до управлінського аналізу внутрішніх (сильних та слабких) сторін організації, виявлення зовнішніх сприятливих чинників, ризиків і загроз із метою прийняття раціональних управлінських рішень.

ФКС-13. Здатність до розв'язання проблем організації на основі знання та застосування принципів, моделей, методів та прийомів прийняття та реалізації управлінських рішень.

ФКС-14. Уміння прогнозувати організаційний розвиток під впливом нових чинників внутрішнього та зовнішнього середовища в умовах ризиків і невизначеності.

ФКС-15. Навички розробки, презентації та реалізації планів, програм та проектів функціонування та розвитку організації, її підрозділів, а також власного професійного зростання.

ФКС-16. Знання сутності інноваційної діяльності та особливостей упровадження інновацій в організації.

ФКС-17. Здатність до визначення, ефективного розподілу та делегування організаційних повноважень, їх результативної реалізації та контролю виконання.

ФКС-18. Здатність до розробки та впровадження системи мотиваційних заходів в організації та її підрозділах.

ФКС-19. Здатність до ефективного контролю з метою забезпечення досягнення цілей організації.

ФКС-20. Уміння оптимально використовувати владу в організації, формувати ефективний стиль керівництва, демонструвати лідерські якості.

ФКС-21. Здатність до цілеспрямованого впливу на формальні і неформальні групи в організації з метою спрямування їх діяльності на досягнення результативності організації в цілому.

ФКС-22. Уміння оволодівати новітніми методами, заходами та прийомами управління організацією та ефективно їх використовувати в професійній діяльності.

ФКС-23. Уміння ефективно реалізовувати у професійній діяльності принципи економіки, права, психології.

ФКС-24. Здатність до аналізу та розв'язання конфліктів в організації, подолання супротиву організаційним змінам.

ФКС-25. Уміння раціонально управляти власною професійною діяльністю, розробляти та застосовувати комплекс заходів для досягнення її цілей, підвищення власної професійної конкурентоспроможності та ефективності.

Примітка:

Класифікація компетентностей відповідно до Національної рамки кваліфікацій (Додаток 4).

Розділ V. Нормативний зміст підготовки бакалавра, сформульований у термінах результатів навчання

- PHC-1. Демонструвати знання сучасної теорії менеджменту.
- PHC-2. Демонструвати здатність до ініціативного, креативного здійснення професійних функцій, упровадження управлінських інновацій.
- PHC-3. Застосовувати теоретичні знання та практичні навички з формування та здійснення ефективних комунікацій в організації.
- PHC-4. Виявляти уміння з пошуку, відбору, аналізу та використання інформації, організації інформаційних потоків, формування бази знань організації.
- PHC-5. Застосовувати сучасні моделі, методи та прийоми розробки, прийняття та реалізації на практиці управлінських рішень.
- PHC-6. Здійснювати організаційне проектування та визначати напрями структурних трансформацій організації, оптимальний обсяг та рівні менеджменту, сфери контролю та засоби координації.
- PHC-7. Аналізувати вплив елементів внутрішнього та зовнішнього середовища на результативність організації, здійснювати заходи її адаптації та розвитку.
- PHC-8. Демонструвати здатність до управління організацією як цілісною соціально-економічною системою на основі комплексної реалізації загальних та спеціальних функцій менеджменту.
- PHC-9. Організовувати та здійснювати сполучні процеси менеджменту, демонструвати навички ефективного керівництва.
- PHC-10. Аналізувати сильні та слабкі сторони організації, зовнішні чинники, ризики та загрози результативності організації.
- PHC-11. Застосовувати моделі, методи та прийоми прийняття та реалізації управлінських рішень.
- PHC-12. Демонструвати здатність до управлінських інновацій, управління інноваційними чинниками розвитку організації.
- PHC-13. Здійснювати ефективну мотивацію персоналу, організовувати діяльність формальних та неформальних груп, командну роботу.
- PHC-14. Демонструвати навички прогнозування та планування організаційного розвитку, розробки планів, проектів та програм та їх практичної реалізації.
- PHC-15. Здійснювати ефективне делегування повноважень, визначення відповідальності та контроль.
- PHC-16. Спілкуватися в усній та письмовій формі державною та іноземними мовами.
- PHC-17. Обирати та застосовувати ефективний стиль керівництва та міжособистісних відносин в організації.

PHC-18. Демонструвати лідерські якості, здатність до ефективного обміну інформацією, комунікацій та зворотного зв'язку.

PHC-19. Аналізувати причини та управляти конфліктами в організації, запобігати супротиву організаційним змінам.

PHC-20. Застосовувати принципи та методи економічного, правового, психологічного аналізу проблем та чинників розвитку організації.

PHC-21. Демонструвати володіння новими знаннями, методами неперервного навчання та підвищення кваліфікації.

PHC-22. Демонструвати здатність до соціально відповідальних професійних дій, дотримання етичних принципів менеджменту, розуміння цінності, різноманітності та взаємозв'язків культур.

PHC-23. Демонструвати здатність до управління трудовими ресурсами, фінансами, операційними та інноваційними процесами в організації.

PHC-24. Здійснювати управлінський контроль з метою досягнення цілей організації.

PHC-25. Раціонально управляти власною професійною діяльністю, робочим часом, підвищенням професійної конкурентоспроможності та ефективності.

Примітка:

Матриця відповідності результатів навчання та компетентностей (додаток 5).

Розділ VI. Форми атестації здобувачів вищої освіти

Атестація – це встановлення відповідності засвоєних здобувачами вищої освіти рівня та обсягу знань, умінь, інших компетентностей вимогам стандартів вищої освіти.

Атестація осіб, які здобувають ступінь бакалавра, здійснюється екзаменаційною комісією, до складу якої можуть включатися представники роботодавців та їх об'єднань, відповідно до положення про екзаменаційну комісію, затвердженого вченою радою Університету.

Атестація здійснюється у формі комплексного іспиту.

Університет на підставі рішення екзаменаційної комісії присуджує особі, яка успішно виконала освітню програму першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, ступінь «Бакалавр» та присвоює кваліфікацію «Бакалавр з менеджменту».

У дипломі бакалавра зазначаються назва Університету, що видав цей документ (у разі здобуття вищої освіти у відокремленому підрозділі вищого навчального закладу – також назва такого підрозділу), а також кваліфікація, що складається з інформації про здобутий особою ступінь вищої освіти, спеціальність та спеціалізацію.

Невід'ємною частиною диплома бакалавра є додаток до диплома європейського зразка, що містить структуровану інформацію про завершене навчання. У додатку до диплома міститься інформація про результати навчання особи, що складається з інформації про назви дисциплін, отримані оцінки і здобуту кількість кредитів ЄКТС, а також відомості про національну систему вищої освіти України.

Документ про вищу освіту державного зразка видається Університетом тільки за акредитованою освітньо-професійною програмою. За неакредитованою освітньо-професійною програмою Університет виготовляє і видає власні документи про вищу освіту у порядку та за зразком, що визначені вченою радою Університету.

Розділ VII. Система внутрішнього забезпечення якості вищої освіти

Система забезпечення вищими навчальними закладами якості освітньої діяльності та якості вищої освіти (система внутрішнього забезпечення якості) передбачає здійснення таких процедур і заходів:

- 1) визначення принципів та процедур забезпечення якості вищої освіти;
- 2) здійснення моніторингу та періодичного перегляду освітніх програм;
- 3) щорічне оцінювання здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних і педагогічних працівників вищого навчального закладу та регулярне оприлюднення результатів таких оцінювань на офіційному веб-сайті вищого навчального закладу, на інформаційних стендах та в будь-який інший спосіб;
- 4) забезпечення підвищення кваліфікації педагогічних, наукових і науково-педагогічних працівників;
- 5) забезпечення наявності необхідних ресурсів для організації освітнього процесу, у тому числі самостійної роботи студентів, за кожною освітньою програмою;
- 6) забезпечення наявності інформаційних систем для ефективного управління освітнім процесом;
- 7) забезпечення публічності інформації про освітні програми, ступені вищої освіти та кваліфікації;
- 8) забезпечення ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату у наукових працях працівників вищих навчальних закладів і здобувачів вищої освіти;
- 9) інших процедур і заходів.

Розділ VIII. Вимоги професійних стандартів у разі їх наявності

Професійні стандарти відсутні.

Додаток 1 до Освітньо-професійної програми

Тезаурус

(відповідно до Закону України «Про вищу освіту» №1556-VII від 01.07.2014 р. // ВВР. – 2014. – №37-38. – Ст.2004 та Методичних рекомендацій щодо розроблення стандартів вищої освіти, затв. наказом Міністерства освіти і науки України від 01.06.2016 р. №600)

Автономія вищого навчального закладу – самостійність, незалежність і відповідальність вищого навчального закладу у прийнятті рішень стосовно розвитку академічних свобод, організації освітнього процесу, наукових досліджень, внутрішнього управління, економічної та іншої діяльності, самостійного добору і розстановки кадрів у межах, встановлених Законом України «Про вищу освіту».

Автономність та відповідальність – здатність самостійно вирішувати завдання, розв’язувати задачі і проблеми та відповідати за результати своєї діяльності.

Академічна свобода - самостійність і незалежність учасників освітнього процесу під час провадження педагогічної, науково-педагогічної, наукової та/або інноваційної діяльності, що здійснюється на принципах свободи слова і творчості, поширення знань та інформації, проведення наукових досліджень і використання їх результатів та реалізується з урахуванням обмежень, встановлених законом.

Академічна мобільність – можливість учасників освітнього процесу навчатися, викладати, стажуватися чи проводити наукову діяльність в іншому вищому навчальному закладі (науковій установі) на території України чи поза її межами.

Академічні права – це право осіб на продовження навчання.

Акредитація освітньої програми – оцінювання освітньої програм та/або освітньої діяльності вищого навчального закладу за цією програмою на предмет: відповідності стандарту вищої освіти; спроможності виконати вимоги стандарту та досягти заявлених у програмі результатів навчання.

Атестація – це встановлення відповідності засвоєних здобувачами вищої освіти рівня та обсягу знань, умінь, інших компетентностей вимогам освітньої програми.

Бакалавр – це освітній ступінь, що здобувається на першому рівні вищої освіти та присуджується вищим навчальним закладом у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти освітньо-професійної програми, обсяг якої становить 180-240 кредитів ЄКТС. Обсяг освітньо-професійної програми для здобуття ступеня бакалавра на основі ступеня молодшого бакалавра

визначається вищим навчальним закладом. Особа має право здобувати ступінь бакалавра за умови наявності в неї повної загальної середньої освіти.

Вища освіта – сукупність систематизованих знань, умінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, інших компетентностей, здобутих у вищому навчальному закладі (науковій установі) у відповідній галузі знань за певною кваліфікацією на рівнях вищої освіти, що за складністю є вищими, ніж рівень повної загальної середньої освіти.

Галузь знань – основна предметна область освіти і науки, що включає групу споріднених спеціальностей, за якими здійснюється професійна підготовка.

Дипломна робота – кваліфікаційна робота, що призначена для об'єктивного контролю ступеня сформованості умінь вирішувати типові задачі діяльності, які, в основному, віднесені до організаційної, управлінської та виконавської (технологічної, операторської) виробничих функцій.

Дублінські дескриптори – це модель універсальних характеристик компетентностей.

Загальні компетентності – універсальні компетентності, що не залежать від предметної області, але важливі для успішної подальшої професійної та соціальної діяльності здобувача в різних галузях та його особистісного розвитку.

Зміст вищої освіти – обумовлена цілями та потребами суспільства система знань, умінь і навичок у вигляді компетентностей, що має бути сформована в процесі навчання з урахуванням перспектив розвитку суспільства, науки, техніки, технології, культури та мистецтва.

Знання – осмислена та засвоєна суб'єктом наукова інформація, що є основою його усвідомленої, цілеспрямованої діяльності. Знання поділяються на емпіричні (фактологічні) і теоретичні (концептуальні, методологічні).

Індивідуальна траєкторія студента – це освітня програма студента.

Інтегральна компетентність – узагальнений опис кваліфікаційного рівня, який виражає основні компетентнісні характеристики рівня щодо навчання та/або професійної діяльності.

Інформальна освіта – неорганізований, не завжди усвідомлений та цілеспрямований процес, що триває протягом усього життя людини. Фактично це здобуття необхідних знань, умінь, навичок у формі життєвого досвіду.

Кваліфікація – офіційний результат оцінювання і визнання, який отримано, коли уповноважена установа (компетентний орган) встановила, що особа досягла компетентностей (результатів навчання) за заданими стандартами.

Кваліфікаційна робота – одна з форм представлення результатів дослідження; служить для того, щоб здобувач, надавши свою працю на суд

експертів, одержав документ, що засвідчує рівень компетентності.

Кваліфікаційний рівень – структурна одиниця Національної рамки кваліфікацій, що визначається певною сукупністю компетентностей, які є типовими для кваліфікацій даного рівня.

Кваліфікація в дипломі – документ, що визначає рівень підготовки, стандарт знань, умінь і навичок, які має отримати особа після закінчення навчання.

Кваліфікація освіти – кваліфікація, що присуджується вищими навчальними закладами на підставі виконання вимог Стандартів вищої освіти.

Кваліфікація професійна – кваліфікація, яка присуджується на підставі виконання вимог професійних стандартів, що діють у сфері праці, і відображають здатність особи виконувати завдання і обов'язки певного виду професійної діяльності. Професійні кваліфікації надаються роботодавцями або спільно з ними, або за встановленими за їх участю правилами.

Компетентність – динамічна комбінація знань, вмінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, яка визначає здатність особи успішно здійснювати професійну та подальшу навчальну діяльність і є результатом навчання на певному рівні вищої освіти.

Компетенція – включає знання й розуміння (теоретичне знання академічної області, здатність знати й розуміти), знання як діяти (практичне й оперативне застосування знань до конкретних ситуацій), знання як бути (цінності як невід'ємна частина способу сприйняття й життя з іншими в соціальному контексті). Предметна область, у якій індивід добре обізнаний і в якій він проявляє готовність до виконання діяльності.

Комунікація – взаємозв'язок суб'єктів з метою передавання інформації, узгодження дій, спільної діяльності.

Контроль якості вищої освіти – система заходів, які здійснює третя сторона з метою перевірки характеристик якостей особистості випускника вищого навчального закладу, та їх порівняння з установленими вимогами й визначення відповідності кінцевим цілям вищої освіти.

Кредит ЄКТС – одиниця вимірювання обсягу навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених (очікуваних) результатів навчання. Обсяг одного кредиту ЄКТС становить 30 годин. Навантаження одного навчального року за денною формою навчання становить, як правило, 60 кредитів ЄКТС.

Лісабонська конвенція – це конвенція кваліфікацій з вищої освіти в європейському регіоні. Розроблена Радою Європи і ЮНЕСКО і прийнята національними представниками в Лісабоні 11 квітня 1997 року. Вона передбачає створення узгодженої та послідовної структури про визнання відповідних кваліфікацій в системі вищої освіти. Мета створення даного документа полягає в гарантуванні того, що кваліфікації сторони, яка підписала, з однієї країни можуть бути визнані в іншій країні.

Магістр – це освітній ступінь, що здобувається на другому рівні вищої освіти та присуджується вищим навчальним закладом у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньої програми. Ступінь магістра здобувається за освітньо-професійною або за освітньо-науковою програмою. Обсяг освітньо-професійної програми підготовки магістра становить 90-120 кредитів ЄКТС, обсяг освітньо-наукової програми – 120 кредитів ЄКТС. Освітньо-наукова програма магістра обов'язково включає дослідницьку (наукову) компоненту обсягом не менше 30 відсотків. Особа має право здобувати ступінь магістра за умови наявності в неї ступеня бакалавра.

Магістерська робота – це самостійна випускна науково-дослідницька робота, що має внутрішню єдність і відображає хід і результати розробки обраної теми. Вона виконує кваліфікаційну функцію, тобто готується з метою публічного захисту і отримання академічного ступеня магістра.

Магістерська робота є самостійним науковим дослідженням.

Метод навчання – це певний спосіб цілеспрямованої реалізації процесу навчання, досягнення поставленої мети.

Навичка – уміння, що внаслідок численних повторень стають автоматичними і виконуються без свідомого контролю.

Навчальна дисципліна (у вищому навчальному закладі) – педагогічно-адаптована система понять про теорії, закономірності, закони, методи, явища, процеси тощо будь-якої галузі діяльності (або сукупності різних галузей діяльності) із визначенням потрібного рівня сформованості у тих, хто навчається, певної сукупності знань, умінь і навичок.

Навчальний елемент (дидактична одиниця) – мінімальна доза навчальної інформації, що зберігає властивості навчального об'єкта.

Навчальний об'єкт – навчальна інформація певного обсягу, що має самостійну логічну структуру та зміст, і дає змогу оперувати цією інформацією у процесі розумової діяльності.

Навчальний план – складова стандартів вищої освіти вищих навчальних закладів, яка розробляється на основі освітньо-професійної програми та структурно-логічної схеми підготовки і визначає графік навчального процесу, перелік, послідовність та час вивчення навчальних дисциплін (практик), види навчальних занять та терміни їх проведення, а також форми

проведення підсумкового контролю.

Напрямок підготовки за професійним спрямуванням у вищій освіті – група спеціальностей зі спорідненим змістом вищої освіти та професійної підготовки.

Національна рамка кваліфікацій – це системний і структурований за компетентностями опис кваліфікаційних рівнів.

Неформальна освіта – освіта, що необов'язково має організований та систематичний характер, може здійснюватися поза межами організованих освітніх закладів. До сфери неформальної освіти належать індивідуальні заняття під керівництвом тренерів чи репетиторів, тренінги та короткотермінові курси, що переслідують практичні короткострокові цілі. Неформальна освіта не має вікових, професійних чи інтелектуальних обмежень щодо учасників, нерідко не обмежується часовими рамками. Заклади чи організації, що займаються неформальною освітою, зазвичай, не присуджують кваліфікації і не проводять формального оцінювання навчальних досягнень учасників. У цьому секторі найчастіше застосовують інноваційні підходи, апробують новаторські методики та технології навчання.

Об'єкт діяльності – це те, на що направлена предметно-практична та пізнавальна діяльність суб'єкту. Узагальнений об'єкт діяльності фахівця з вищою освітою - загальна назва природних чи штучних систем, на зміну властивостей яких спрямована діяльність суб'єкта. Певні етапи циклу існування систем (об'єктів діяльності) визначають типи діяльності фахівців.

Орієнтовна основа дії – система уявлень людини про мету, план та засоби виконання дії.

Освітній рівень вищої освіти – характеристика вищої освіти за ознаками ступеня сформованості інтелектуальних якостей особи, достатніх для здобуття кваліфікації, яка відповідає певному освітньо-кваліфікаційному рівню. Неповна вища освіта – освітній рівень вищої освіти особи, який характеризує сформованість її інтелектуальних якостей, що визначають розвиток особи як особистості і є достатніми для здобуття нею кваліфікацій за освітньо-кваліфікаційним рівнем молодшого спеціаліста. Базова вища освіта – освітній рівень вищої освіти особи, який характеризує сформованість її інтелектуальних якостей, що визначають розвиток особи як особистості і є достатніми для здобуття нею кваліфікацій за освітньо-кваліфікаційним рівнем бакалавра. Повна вища освіта – освітній рівень вищої освіти особи, який характеризує сформованість її інтелектуальних якостей, що визначають розвиток особи як особистості і є достатніми для здобуття нею кваліфікацій за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра.

Освітня (освітньо-професійна чи освітньо-наукова) програма – система освітніх компонентів на відповідному рівні вищої освіти в межах спеціальності, що визначає вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за цією програмою, перелік навчальних дисциплін і логічну послідовність їх вивчення, кількість кредитів ЄКТС, необхідних для виконання цієї програми, а також очікувані результати навчання (компетентності), якими повинен оволодіти здобувач відповідного ступеня вищої освіти.

Освітня діяльність – діяльність вищих навчальних закладів, що провадиться з метою забезпечення здобуття вищої, післядипломної освіти і задоволення інших освітніх потреб здобувачів вищої освіти та інших осіб.

Післядипломна освіта – удосконалення вже отриманої освіти і професіоналізму особи, за допомогою оновлення знань, умінь і навичок або отримання нової спеціальності.

Посада – це визначена структурою і штатним розписом первинна структурна одиниця державного органу та його апарату, на яку покладено встановлене нормативними актами коло службових повноважень, покладено здійснення організаційно-розпорядчих та консультативно-дорадчих функцій.

Програма навчальної дисципліни – це нормативний документ ВНЗ, якій розробляється кафедрою для кожної навчальної дисципліни на основі освітньо-професійної програми державного стандарту підготовки фахівців

Працевлаштування – це система організаційних, економічних і правових заходів, направлених на забезпечення трудової зайнятості населення.

Предметна область – це сфера, у якій індивід добре обізнаний і в якій він проявляє готовність до виконання діяльності.

Предметні компетентності – сукупність знань, умінь та характерних рис у межах змісту конкретного предмета, необхідних для виконання учнями певних дій з метою розв'язання навчальних проблем, завдань, ситуацій.

Професійна підготовка – здобуття кваліфікації за відповідним напрямом підготовки або спеціальністю.

Професійні права – права осіб на професійну діяльність, підтвержені документом про вищу освіту державного зразка.

Професія — відокремлений («окреслений») у рамках суспільного поділу праці комплекс дій та відповідних знань, що вимагає відповідної освіти та певної кваліфікації.

Регульована професія – професія (вид професійної діяльності), допуск до якої та/або діяльність у межах якої певним чином регулюється спеціальним законом або спеціальними правилами, які встановлені або визнані законодавством.

Результати навчання – сукупність знань, умінь, навичок, інших компетентностей, набутих особою у процесі навчання за певною освітньо-професійною, освітньо-науковою програмою, які можна ідентифікувати, кількісно оцінити та виміряти.

Рівень вищої освіти – характеристика вищої освіти за ознаками ступеня сформованості знань, умінь та навичок особи, що забезпечують її здатність виконувати завдання та обов'язки (роботи) певного рівня професійної діяльності.

Рівень професійної діяльності – характеристика професійної діяльності за ознаками певної сукупності професійних завдань та обов'язків (робіт), що виконує працівник. У сфері праці розрізняють такі рівні професійної діяльності: стереотипний рівень (рівень використання) – уміння використовувати налагоджену систему (об'єкт діяльності) під час виконання конкретних задач діяльності та знання призначення об'єкта і його основних властивостей; операторський рівень – уміння готувати (налагоджувати) систему і керувати нею під час виконання конкретних задач діяльності та знання принципу (основних особливостей) побудови й принципу дії системи на структурно-функціональному рівні; експлуатаційний рівень – уміння під час виконання конкретних задач діяльності тестувати та аналізувати роботу системи з метою виявлення та усунення пошкоджень і знання методів аналізу функціонування системи та методів аналізу, пошуку та усунення пошкоджень; технологічний рівень – уміння під час виконання конкретних задач діяльності здійснювати розробку систем, що відповідають заданим характеристикам (властивостям), і знання методів синтезу та технологій розробки систем та способів їх моделювання; дослідницький рівень – уміння проводити дослідження систем із метою перевірки їх відповідності заданим властивостям, уміння вибирати з множини систему, що дозволяє найбільш ефективно вирішувати задачі діяльності, знання методики дослідження систем та методів оцінки ефективності їх застосування під час вирішення конкретних задач діяльності.

Рівні вищої освіти:

- початковий рівень (короткий цикл) вищої освіти відповідає п'ятому кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає здобуття особою загальнокультурної та професійно орієнтованої підготовки, спеціальних умінь і знань, а також певного досвіду їх практичного застосування з метою виконання типових завдань, що передбачені для первинних посад у відповідній галузі професійної діяльності;
- перший (бакалаврський) рівень вищої освіти відповідає шостому кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає здобуття особою теоретичних знань та практичних умінь і навичок, достатніх для успішного виконання професійних обов'язків за обраною спеціальністю;
- другий (магістерський) рівень вищої освіти відповідає сьомому

кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає здобуття особою поглиблених теоретичних та/або практичних знань, умінь, навичок за обраною спеціальністю (чи спеціалізацією), загальних засад методології наукової та/або професійної діяльності, інших компетентностей, достатніх для ефективного виконання завдань інноваційного характеру відповідного рівня професійної діяльності;

- третій (освітньо-науковий) рівень вищої освіти відповідає восьмому кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає здобуття особою теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, оволодіння методологією наукової та педагогічної діяльності, а також проведення власного наукового дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення.

Сертифікація фахівця – процедура визначення відповідності професійно важливих властивостей фахівця, його компетенції тощо вимогам, що надані у нормативних документах, в яких відображені вимоги до його кваліфікації.

Спеціалізація – складова спеціальності, що визначається вищим навчальним закладом та передбачає профільну спеціалізовану освітньо- професійну чи освітньо-наукову програму підготовки здобувачів вищої та післядипломної освіти.

Спеціальність – складова галузі знань, за якою здійснюється професійна підготовка.

Стандарти вищої освіти – це сукупність вимог до змісту та результатів освітньої діяльності вищих навчальних закладів і наукових установ за кожним рівнем вищої освіти в межах кожної спеціальності.

Ступінь вищої освіти – система основних параметрів, прийнятих за державні норми здобуття вищої освіти, які відбивають потреби суспільства, забезпечують соціально необхідний для кожної людини рівень фундаментальних знань.

Тест – стандартизована психодіагностична методика, яка призначена для встановлення кількісних і якісних індивідуально-психологічних відмінностей. У психологічній діагностиці - стандартизований, часто обмежений у часі іспит.

Тест критеріально-орієнтований – тип тестів, що призначений для визначення рівня індивідуальних досягнень щодо певного критерію на основі логіко-функціонального аналізу змісту завдань. Як критерій (або об'єктивний еталон), звичайно, розглядаються конкретні знання, уміння, навички, що необхідні для успішного виконання тієї чи іншої задачі діяльності.

Тест ситуаційний – критеріально-орієнтований тест досягнень, який складається з цілеспрямованого набору тестових завдань, призначених для

оцінювання рівня сформованості знань щодо орієнтовних основ дій, які є адекватними діяльності вирішення проблемних ситуацій, що властиві майбутній діяльності (соціальної, виробничій) випускників вищих навчальних закладів.

Технологія навчання – сукупність форм, методів, прийомів та засобів передавання соціального та(або) професійного досвіду у процесі навчання.

Технологія освіти – процес та результат створення (проекування) адекватної потребам і можливостям особи та суспільства системи соціалізації, особистісного та професійного розвитку людини в закладі освіти, що складається з спеціальним чином сконструйованих відповідно до заданої мети методологічних, дидактичних, психологічних, інтелектуальних, інформаційних та практичних дій, операцій, прийомів, кроків, які гарантують досягнення цілей, що визначені учасниками освітянського процесу, та свободу їх усвідомленого вибору.

Уміння – здатність застосовувати знання для виконання завдань та розв'язання задач і проблем. Уміння поділяються на когнітивні (інтелектуально-творчі) та практичні (на основі майстерності з використанням методів, матеріалів, інструкцій та інструментів).

Фахова компетентність – компетентності, що залежать від предметної області, та є важливими для успішної професійної діяльності за певною спеціальністю; здатність успішно виконувати професійні завдання і обов'язки тієї посади, на яку претендує здобувач вищої освіти.

Формальна освіта – державна система нижчої, середньої і вищої освіти та підвищення кваліфікації фахівців, що має затверджені програми та терміни навчання. Вона здобувається, зазвичай, у спеціально створених умовах (закладах) та контролюється державою. Навчальні заклади цієї системи надають «освітні кваліфікації» - посвідчення, атестати, сертифікати, дипломи, титули, що засвідчують здобуття певного рівня знань, умінь, навичок, підтверджене оцінкою, що присуджується за загальноприйнятими критеріями.

Якість вищої освіти – рівень здобутих особою знань, умінь, навичок, інших компетентностей, що відображає її компетентність відповідно до стандартів вищої освіти.

Додаток 2 до Освітньо-професійної програми

Національний класифікатор України «Класифікація видів економічної діяльності ДК 009:2010» у сфері праці менеджера

Бакалавр зі спеціальності "Менеджмент" підготовлений до роботи в галузях економіки за ДК 009:2010:

Код	Назва	NACE (Rev. 1.1)	ISIC (Rev. 4)
70.10	Діяльність головних управлінь (хед-офісів)	74.15	7010
70.22	Консультавання з питань комерційної діяльності й керування	05.01	7020
		74.14	7020
72.20	Дослідження й експериментальні розробки у сфері суспільних і гуманітарних наук	73.10	7220
		73.20	7220
73.20	Дослідження кон'юнктури ринку та виявлення громадської думки	74.13	7320
74.90	Інша професійна, наукова та технічна діяльність, н.в.і.у.	63.40	7490
		74.14	7490
78.10	Діяльність агентств працевлаштування	74.50	7810
		92.72	7810
78.20	Діяльність агентств тимчасового працевлаштування	74.50	7820
78.30	Інша діяльність із забезпечення трудовими ресурсами	74.50	7830
84.11	Державне управління загального характеру	75.11	8411
84.12.	Регулювання у сферах охорони здоров'я, освіти, культури та інших соціальних сферах, крім обов'язкового соціального страхування	75.12.	8412
84.13	Регулювання та сприяння ефективному веденню економічної діяльності	75.13	8413

Додаток 3 до Освітньо-професійної програми

Перелік професій відповідно до Національного класифікатора України «Класифікатор професій ДК 003:2010» (зі змінами 2017 р.)

Фахівець зі спеціальності "Менеджмент" здатний виконувати зазначені професійні роботи за ДК 003:2010:

Код КП*	Назва класифікаційного угруповання	Професійна назва роботи
3.	Фахівці	
3419	Фахівці в галузі фінансів та торгівлі	Організатор з постачання Організатор із збуту
3423	Агенти з зайнятості та трудових контрактів	Адміністративний помічник Організатор з персоналу
3436	Помічники керівників	Помічник керівника підприємства (установи, організації) Помічник керівника виробничого підрозділу Помічник керівника іншого основного підрозділу Помічник керівника малого підприємства без апарату управління

Додаток 4 до Освітньо-професійної програми

Класифікація компетентностей відповідно до Національної рамки кваліфікацій

Класифікація компетентностей за НРК	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
Загальні компетентності				
ЗК - 1	X	X		
ЗК - 2	X	X		
ЗК - 3	X	X	X	X
ЗК - 4	X	X		
ЗК - 5		X	X	X
ЗК - 6		X	X	X
ЗК - 7		X	X	X
ЗК - 8	X	X	X	X
ЗК - 9		X	X	X
ЗК - 10	X	X	X	X
ЗК - 11		X	X	X
ЗК - 12		X	X	X
ЗК - 13	X	X	X	X
ЗК - 14	X	X		
ЗК - 15		X	X	X
Фахові компетентності за спеціальністю				
ФКС - 1	X	X		
ФКС - 2	X	X		
ФКС - 3	X	X		
ФКС - 4	X	X		
ФКС - 5	X	X		
ФКС - 6	X	X		X
ФКС - 7	X	X		
ФКС - 8	X	X	X	X
ФКС - 9		X	X	
ФКС - 10		X	X	
ФКС - 11		X	X	
ФКС - 12		X	X	X
ФКС - 13	X	X		
ФКС - 14		X	X	X
ФКС - 15		X	X	X
ФКС - 16	X	X	X	
ФКС - 17		X	X	X
ФКС - 18		X	X	X
ФКС - 18		X	X	X
ФКС - 19		X	X	X
ФКС - 20		X	X	X
ФКС - 21		X	X	X
ФКС - 22	X	X	X	X
ФКС - 23	X	X		
ФКС - 24		X	X	X
ФКС - 25		X	X	X

Додаток 5 до Освітньо-професійної програми

Матриця відповідності результатів навчання та компетентностей

Програмні результати навчання за спеціальністю	Компетентності		
	Інтегральна компетентність	Загальні компетентності	Фахові компетентності за спеціальністю
PHC-1	x	ЗК-2, ЗК-4	ФКС-1, ФКС-3, ФКС-4
PHC-2	x	ЗК-5	ФКС-1, ФКС-6, ФКС-7, ФКС-8
PHC-3	x	ЗК-3	ФКС-1, ФКС-9
PHC-4	x	ЗК-6, ЗК-7	ФКС-10, ФКС-11
PHC-5	x	ЗК-2, ЗК-8, ЗК-9, ЗК-10	ФКС-2, ФКС-4, ФКС-12, ФКС-13
PHC-6	x	ЗК-1, ЗК-4	ФКС-1, ФКС-5, ФКС-6, ФКС-14
PHC-7	x	ЗК-1, ЗК-4	ФКС-1, ФКС-3, ФКС-4
PHC-8	x	ЗК-1, ЗК-2, ЗК-4	ФКС-6, ФКС-7, ФКС-12
PHC-9	x	ЗК-3, ЗК-12	ФКС-9, ФКС-13, ФКС-20
PHC-10	x	ЗК-1, ЗК-2	ФКС-12, ФКС-14
PHC-11	x	ЗК-4, ЗК-10	ФКС-12, ФКС-13, ФКС-14
PHC-12	x	ЗК-5	ФКС-16, ФКС-22
PHC-13		ЗК-2, ЗК-13	ФКС-18
PHC-14	x	ЗК-2, ЗК-1	ФКС-14, ФКС-15
PHC-15		ЗК-2, ЗК-4	ФКС-5, ФКС-17
PHC-16		ЗК-3	ФКС-9
PHC-17	x	ЗК-3, ЗК-11, ЗК-12	ФКС-20
PHC-18		ЗК-7, ЗК-12	ФКС-9, ФКС-10, ФКС-11 ФКС-20
PHC-19		ЗК-13	ФКС-21, ФКС-24
PHC-20		ЗК-1, ЗК-2, ЗК-4	ФКС-1, ФКС-23
PHC-21	x	ЗК-6	ФКС-22
PHC-22		ЗК-14, ЗК-15	ФКС-6
PHC-23	x	ЗК-1, ЗК-2, ЗК-4	ФКС-1, ФКС-3, ФКС-8
PHC-24		ЗК-2, ЗК-4	ФКС-7, ФКС-19
PHC-25	x	ЗК-2	ФКС-22, ФКС-25